

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์

วีวเวลานี้เท่าไรแล้ว (๕๐๐ ตัวครับ) ที่จะแจกไปทางคนจน แจกไปหมดนั่นแหละ เสียสละแจกทานไปหมด เราไม่เอาอะไรเราพอ พุดให้ลูกศิษย์ฟัง ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ตั้งแต่พรรษา ๗ จนกระทั่งปานนี้ พรรษา ๗ เรียนหนังสือหยุดจากนั้นแล้ว พอพรรษา ๘ ก็เข้าเลย เข้าหาหลวงปู่มั่นโรงงานใหญ่ ถลุงกิเลส จากนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ออกพรรษา ๗ จนกระทั่งปานนี้พรรษาเท่าไรแล้ว เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปี ได้ตรี โท เอก เปรียญสามประโยค มีแต่สามทั้งนั้นละ ตรี โท เอก สาม เปรียญก็สาม

ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย เดียวนี้ปล่อยหมดแล้ว ไม่มีความเพียรเดี๋ยวนี้ ความเพียรไม่มีบอกตรงๆ เพียรเพื่ออะไรๆ หมดโดยประการทั้งปวง ไม่มี เรียกว่าหมดสิ้นในชาตินี้ ชาตินี้เป็นชาติที่ม้วนเสื่อของภพชาติ ที่เกิดแก่เจ็บตายมาก็ก็ก็กลับมาม้วนเสื่อกันในชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย พุดให้ชัดเจนเสีย การปฏิบัติธรรมของเราเรื่อยมาตั้งแต่นั้นละ อายุ ๒๐ ปี ๙ เดือนออกบวชเลย ครองฆราวาสมาได้ ๒๐ ปีกับ ๙ เดือน ออกบวชตั้งแต่นั้นมาจนปานนี้ ก็หลายปี

หาความดีงามทั้งหมด ไม่ได้ต้องตีศีลธรรมภายในใจเจ้าของ การประพฤติปฏิบัติเคร่งครัดตลอดมา ไม่ได้มีอะไรติเตียนเลย เพราะนิสัยอันนี้ตรงไปตรงมา จริงจังทุกอย่าง ว่าอะไรจริงทุกอย่าง ใครมาเลอะๆ เทอะๆ ให้เห็นนี้ดูเอาบ้างอะไรบ้าง ไม่คบด้วย เป็นอย่างนั้นนิสัยนี้ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นบรรดาพวกเลอะๆ เทอะๆ พุดให้มันตรงๆ มันจึงว่าเราดู มีแต่ว่าเราดู แม้แต่พระก็ว่าเราดูนะ ก็มันมาเลอะๆ เทอะๆ ต่อหน้านี้ก็ใส่เอาบ้างซีไซ้ไหมล่ะ เขาไม่ผิดนะ มาผิดกับเราว่าดู เลยมาผิดผู้ที่ดี ที่นั้นไม่ผิดพวกนี้พวกไม่ผิดทั้งหมด ผิดแต่หลวงตาองค์เดียว ในกาลานี้ก็ไม่ผิดทั้งหมด ผิดแต่หลวงตาองค์เดียว พระก็ทั้งนั้นละ พระก็ไม่ผิด มีแต่หลวงตาองค์เดียวที่ดูๆ เรื่อยไปเป็นอย่างนั้นละ

เป็นจริงๆ นะ พุดความจริง คือเรามันจริงจังทุกอย่าง อะไรมันขวางหูขวางตา พอดูดู พอดูว่า พอดูว่าเอาเลย คือมันขวางตาขวางใจ ขวางหลักธรรมหลักวินัย ขวางศาสนาคณะเอก เขียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยการข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัย นี่ไม่ข้ามอะไรเป็นธรรมเป็นวินัยแล้วหมอบราบๆ ไม่เคยข้ามเกินฝ่าฝืนนะ ที่นี้เมื่อมาเห็นเพื่อนฝูงหรือใครมีเลอะๆ เทอะๆ ก็เอาบ้าง ดูบ้าง พอลงสุดท้ายเรานี้ไม่มีขึ้นดี มีแต่ดูเต็มตัวไปที่ไหนดู

แม้ที่สุดพระเนรวัดนี้ก็เหมือนกัน ท่านจะว่าเราดูแบบไหนก็ไม่รู้นะพระเนร พอเห็นเราเดินโผล่มาทางนั้น ฉันทัวร์นอนอยู่ที่ครัวไฟ กำลังนั่งฉันทัวร์นอนกันอยู่ เราโผล่ ออกมาต้นคือจะลงไปน้ำบ่อ พอเห็นเราแตกฮือเลย แก้วนี้เคลื่อนกลาดล้มระเนระนาด ไปหมด ไปเลย แต่ไม่ยอมหนีนะ ไม่ยอมหนีแต่กลัว กลัวไม่ยอมหนีแปลกอยู่นะ พอเห็นโผล่มานี่แตกฮือ เราลงไปน้ำบ่อพอขึ้นมาดูแก้วน้ำอะไร ๆ เคลื่อนอยู่ตามนั้น ล้มตามนั้นระเนระนาดไปหมด แล้วทำอะไรทั้งกินทั้งเทอะไรนี้ ทำไมเคลื่อนกลาดเป็นเพราะเหตุไร ก็เห็นท่านอาจารย์ต่างองค์ก็ต่างแผ่น โอ้ย กลัวอย่างนี้เราไม่เห็นดีด้วย

เราปกครองหมู่เพื่อนไม่ได้ดูดำดูขาวด้วยเปรตด้วยผีด้วยยักษ์ด้วยมารนะ ดูดำดูขาวทุกสิ่งทุกอย่างเป็นธรรมทั้งนั้น การวิงหนีเตลิดเปิดเปิงนี้ใช้ไม่ได้ ไม่เป็นธรรม ดูแก้วน้ำคว่ำทั้งตามนั้น เปิด มันเสียอะไรอย่างนี้ คือเอาจริงเอาจัง มองเห็นบั้งรู้เลยพระ เพราะอะไร เพราะจริงจังทุกอย่าง มองเห็นบั้งนี้มาถึงไหนสติปัญญาพิจารณา รอบคอบความผิดถูกชั่วดีของผู้เคลื่อนไหวทันที ๆ เลย กลัวตรงนั้นละ ไม่ใช่กลัวอะไร กลัวอันนั้นเอง ก็มาไม่เคยระมัดระวังรักษา นี่เป็นความรอบคอบอยู่ในหัวใจตลอดเวลา พูดจริง ๆ รอบคอบตลอดเวลา

(หลวงปู่เพ็ง วัดเหล่าंगा จ.ขอนแก่น มากราบนมัสการหลวงตา)

หลวงปู่เพ็ง มากราบปรึษา จะเอาพระพุทธรูปทองคำมาถวายหลวงตาไปไว้ห้องพระคลัง

หลวงตา เราไม่เอา ของมีราคาราคาเราไม่เอา ฐานะเราไม่สมทองคำอย่างนั้น แล้วมาก็ต้องรักษาตลอดเวลา ไม่เอา บอกเขาไม่เอา จะเอาไปทางไหนไปเลย กังวลใหญ่นี้ กองกังวลอยู่นั้นหมดเลย รักษาทองคำ ธรรมเลิศเลอยิ่งกว่าทองคำ ยังจะไปให้รักษาทองคำหนักยิ่งกว่าธรรม ไม่เอา เข้าใจไม่ใช่เหรอ ธรรมมีราคายิ่งกว่าทองคำ ให้เรารักษาทองคำเราไม่เอา เข้าใจ บอกเขาเลยอย่าเอามา ที่ไหนที่จำเป็นพอเหมาะสมกับที่รักษาทองคำให้เอาไป ถึงเอามาอย่างไรก็ไม่พ้นความกังวลวุ่นวายของคนที่จจะรับผิดชอบในทองคำอันนี้ใช้ไหมล่ะ กว่าจะไปถึงที่มอบหมายทุกอย่างผมต้องกังวลใหญ่โต เข้าใจเหรอ ไม่ต้องเอามา ให้เข้าจุดใดจุดไหนที่ต้องการให้เข้าเลย อย่าเอามา

เราอ่อนลงทุกวันนะเพ็ง อ่อนลงทุกวันธาตุขันธ์ เดียวนี้ไปไสมาไสลำบากมากนะอ่อน อายุก็จะ ๙๕ วันที่ ๑๒ สิงหา ๙๕ เต็มเลย ตายกันไปมากมาย เรายังขวางป่าช้าอยู่คนเดียว จะ ๙๕ บ่ยอมไป ยังจะขวางป่าช้าอยู่

นี่เขากำลังเอาวัวมา จะแจกวัวตอนนี้ไป เอามาจากโรงฆ่าสัตว์วัวนี้ ตามโรงฆ่าสัตว์ตามไปกว้านเอามา ๆ จะไปแจกคนทุกข์คนจน ช่วยชีวิตสัตว์ อยู่ในโรงกว้านเอามาหมด กำลังจะเข้าไปโรงฆ่าสัตว์ก็ดึงออกมา ๆ ดูจะ ๕๐๐ มีแต่พวกที่ตายพวกนี้ ไปดึงออกมา

จากโรงฆ่าสัตว์ กำลังจะเข้าไปเอาออกมา ๆ หมด พันภัยพวกนี้ ไม่อย่างนั้นตายหมด วัว เหล่านี้ ๕๐๐ ตัวตายหมดเลย เอาออกมาได้หมด เอาออก ๆ

หลวงปู่เพ็ง เขาว่าจะเอาพระทองคำมาถวาย ก็คิดว่าจะเป็นการลำบากของ ท่านมั่ง

หลวงตา เออ อย่าเอามาเลย รักษายากมาก ของมีค่ามีราคาอย่าเอามา ต้องรักษากันเข้มงวดกวดขัน ศาลาหลังนี้ทิ้งไว้แบบนี้เลย พอเสร็จแล้วก็มีพระรักษา ศาลาอยู่นี้ประจำบริเวณศาลา อาทิตย์ละชุด ๆ รักษา ศาลาหลังนี้บ่ได้รักษา ธรรมดา ทิ้งไว้แบบนี้ บ่มีค่าอียัง บ่มี พระรักษาก็รักษาศาลาธรรมดา บ่ได้มารักษาทองคำ ทองคำ บ่เข้ามาแล้ว โอ๊ย เข้มงวดกวดขัน

หลวงปู่เพ็ง สมมุติว่าเอาพระพุทธรูปทองคำไปหลอมใหม่เป็นทองคำแท่ง จะไม่เหมาะสม จะไปต้ม(หลอม) พระมันไม่เหมาะ

หลวงตา เวลาทำได้ เวลาแก้ไขตัดแปลงทำไมแก้ไขตัดแปลงไม่ได้ เราทำเพื่อประสงค์อะไร อันนี้เพื่อประสงค์อะไร แยกผลประโยชน์อะไรต่ออะไรเข้าไปก็ได้ เราเป็นผู้แยก ก็ต้องคิดอย่างนั้นซิ จะคิดแต่ว่าพระพุทธรูปทองคำแต่ไม่ได้ก็ไม่ถูก คนเป็นผู้กราบไหว้บูชา จะเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงเปิงอะไรเพื่อเป็นประโยชน์ก็ได้ทั้งนั้น ๆ ก็ เป็นอย่างนั้นแล้ว

หลวงปู่เพ็ง เราเอามาเป็นแท่งก็ได้ละ สมมุติไว้ก่อน

หลวงตา เราให้ข้อคิดต่างหาก ที่นี้ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ